

Alina

Organ de afirmare românească

Inscris sub Nr. 13/1938 Trib. Arad

ABONAMENTE:

Abonament lunar — Lei 200.— Bănel, industrii, inst. —
Abonament triestru — Lei 500.— part. și publice Lei 2000.—

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET

Redacția și Administrația:
ARAD, Str. CLOȘCA Nr. 7

DOAMNA MARIA MAREȘAL ANTONESCU LA ARAD

Vineri, 21 crt. a sosit la Arad doamna Mareșal Antonescu, împreună cu d. dr. Tomescu, ministrul Sănătății și ocrotirii sociale, precum și doamnele Veturia Goga și Barbul. Distinși oaspeți au fost și șefii autoimunității în gară de șefii autoimunității în frunte cu d. col. Mihailescu, prefectul județului, precum și de corul școlii și școalele locale.

După solemnitatea primirii, iluștri oaspeți s'au îndreptat spre Spitalul Județean, pentru a vizita rănii. În cadrul vizitei vor avea loc conștătuiri cu privire la asistența socială, pentru dezvoltarea căruia doamna Mareșal Antonescu depune o muncă asidua, secundată de doamnele din Consiliul de Patronaj, al cărui Președintă este d-sa.

Serviciul poștal german în Ucraina

Pe partea de Ucraina, în special în partea de Vest, care se mărginește la Guvernământul General, are în vedere sfârșitul unei trecute unități de serviciu poștal german. Organele acestui serviciu se îngrijesc de asigurarea corespondenței diferitelor servicii germane și funcționarii lor precum și cu distribuția poștilor militare.

Importante, de unde diferitele servicii civile și unități ale armatei pot ridica și preda corespondența, coletele, mandatele, etc. Inițierea acestor servicii poștale dovedește că reorganizarea completă din acest finit, care până mai ieri a fost teatru de luptă, este aproape pe terminate și în același timp aduce un însemnat aport trupelor, care luptă pe frontul de Est. (RDV)

„ORAȘUL FRUMOS”

În luna Septembrie a avut la Düsseldorf o expoziție cu titlul „Orașul frumos”. Comunele au arătat prin exemple practice, cum se poate înfrumuseța și renova aspectul unui oraș prin restaurarea clădirilor, prin trasarea străzilor, construirea pie-

țelor publice, etc. Conducătorul secțiunii pentru luminarea capitalei, ing. von der Trappen, a vorbit în cadrul expoziției despre problema luminării străzilor Berlinului. Asupra „Orașului frumos” a vorbit ing. Lindner din Berlin.

CAMUFLAJUL...

Noțiunea camuflajului s'a popularizat pe o scară înfrântă deabia acum 2 ani, decând a început războiul Germaniei și care s'a născut în creierul unui adevărat om, care căuta sub această noțiune, să ascundă de pericol, tot ce este viu, valoare și artă, dar nici de cum, n'a înțeles învârtelile, pe care le execută „harhării”, cu ajutorul unor indivizi... cari nici nu merită noțiunea de „om”, fiindcă a fi om, înseamnă ca, din toate punctele de vedere să fi corect, integru și asemănător omului, conceput de marele Creator, dar nici de cum animalului, care pentru un os, se pretează la orice, cum este de exemplu fiara dela circ.

Să luăm drept exemplu, fie tigru, leul, hiena etc., care nu atât de frică, ci mai mult pentru osul, sau bucata de carne dintr-o morțăciure, execută programul la ordinul unui om, care de altfel, ca putere fizică, nici nu se poate compara cu aceste sălbăticii, pe de altă parte, este cunoscut că, atât fiara, cât și animalul domestic, este mai ușor de dresat cu bunica, decât cu brutalitate.

Atunci, cum rămâne cu omul, care cu orice preț trece peste voința Națiunii, care a dorit pentru binele românului, prin diferite ordine, instrucțiuni și legi, să înlăture jidovii din:

comerț, industrie, agricultură — în acest ultim domeniu, de fapt, erau numai beneficiari, fiind vorba de o muncă grea, la care ei nu se pretează — artă, un cuvânt din toate domeniile în care erau infiltrați, pentru a prejudicia și convertii pe creștini; cum rămâne cu aceiași ziși „oameni” cari se găsesc în chip de diavol și fără a avea măcar o umbră de conștiință și demnitate, pretutindeni, dând ajutor — în calitate de trădători — celor înlăturați prin camuflaj, făcând comerț din numele românesc, dându-l în chirie jidovului, ca pe frontispiciul prăvăliei să figureze un nume românesc, iar în interiorul „gișefului”, tot fostul proprietar să se afle.

Oare acești români nu merită să fie puși la zid?, sau atât de proști ne cred pe noi, cari până în prezent am tăcut, — întorcându-ne capul cu scârbă, la văzul firmelor: & Co. S. I. N. C. — crezând că, doar le vine, mintea cea bună și dela sine vor renunța la aceste afaceri odioase, întorcându-se în rândurile oamenilor săraci dar corecți.

S'ar găsi oare vr'un om atât de naiv, care să poată concepe că, un fost funcționar,

care trebuia să trăiască dintr'o leafă de 6-8000 lei lunar, plus să-și întrețină băiatul în străinătate la școală, a avut posibilitatea de a intra într'o afacere care necesita un capital de circa 20 milioane lei, sau un alt tip, care o viață întreagă trăgea pisica de coadă — cum s'ar spune — să fi avut un capital de circa 15 milioane pentru a-i figura numele pe tabla firmei? NU ȘI IARĂ NU! Sau vrea să spuie că, a cumpărat prăvălia pe datorie, nici în acest caz nu este un procedeu corect.

Toate aceste afaceri sunt camuflaj, de „oameni” fără scrupul și cari trebuie sancționați — deoarece de bună voie nu se pot despărți de ciolan, așa că este cazul de a recurge la forța publică — ca pentru niște netrebniți și imorali să nu fie criticată toată Națiunea. Cu altă ocazie vom reveni, precizând pe rând și nominal pe acești inși, cari s'au vândut pentru un ciolan, sau blid de linte și le vom pune fără supărare, o întrebare: DE UNDE BANII, SĂ FACĂ PE ȘABESGOII LA JIDANI?

V. I. VĂRCIOREANU

CRONICA LITERARA de Petre A. Butucea

Mircea Streinul: „CLUBUL BUFNIȚELOR”

140 pagini. Pretul Lei 20.— Ed. „I. Lăzărescu”, București 1941

Romanul „Clubul bufnițelor” a fost anunțat mai demult, de Mircea Streinul, sub denumirea „Eu Lupșa Vodă, clasa 4-a B.”. Cu apariția acestei cărți am încercat o bucurie, o bucurie pe care o simțim deosebit de plăcută pe o pagină semnată de Mircea Streinul. „Clubul bufnițelor”, această dramă interioară a elevului Lupșa Vodă din cl. 4-a B., ne-a impresionat. Romanul Vodă Gherasim anzi un șarpe care tot deosebit sub roșul acceleratului de ora 0.12. Privat prin fantastica noapte, care îl duce la gara orașului Cernăuți și într'o neordine desigurătoare — constituit rătăcirile însângerate tânărului savant Filip Timoteu, domnul acela, care trecea zil-

nic spre cărciuma din fața covăției lui Iuridovici, arsă de curând. Trecând, spre casă, prin fața chioșcului de ziare al gării, Gherasim întâlnește — contrariat — pe fiul său, Lupșa, care motivă această stranie apariție prin faptul că voia să-l întovărășească până la locuință, rugându-l să nu spună nimic mamei sale, pe care o lăsase dormind. Lupșa însă asistase la tragicul desordămant al vieții lui Filip Timoteu — a cărui umbră imensă era proiectată peste tot orașul. Vodă Gherasim, originar din Lipcani și venit de tânăr în Cernăuți, era înșurat cu o basarabeancă, Aglăia Vichenti, din a căror căsătorie rezultase doi băieți: Lupșa și Silvestru. Prin intervenția deputatului de Hotin, conu' Gheorghii Is-

mail, Vodă Gherasim a fost numit — încă din primii ani ai căsniciei — cantonier la două rămpuri dintre Cuciurul Mare și Dumbrava-Roșie. După cinci ani de serviciu, Gherasim a fost mutat acur la gara Cernăuți. Aceasta era povestea vieții lui Vodă Gherasim.

Acasă îl așteptau neamurile, cari sosiseră de foarte curând și cari îi lăsară în grijă până la primăvară pe Cocuța, fata mătușii Catrina din Lipcani. Vodă Gherasim n'a fost deloc mulțumit cu această idee, mai ales că trebuia ca el să doarmă cu soția în bucătăria — lăsând ca dormitorul să fie împărțit între Lupșa, Sil și Cocuța. Această fată, Cocuța, de o cultură redusă, dar foarte îndrăgneață în atitudinii, va strica toată dispoziția sufletească a celor doi frați. Urmează o serie de mici situații casnice și sufletești, deprimante — mai ales pentru Lupșa, a cărui sensibilitate va fi mult încercată de malițiozitatea Cocuței. Asupra destinului celor doi copii

planează umbra meditațiilor lor, domnul Adrian Umbră — care într'un târziu de toamnă va pleca la București, de unde nu se va mai întoarce niciodată, pentru a ajunge, cu orice efort, la o situație banală, așa cum o visa el, când o împărțea fraților Vodă din cl. 4-a B: o căsută, într'o regiune frumoasă a Prutului. Adrian Umbră era pictor și avea 27 de ani.

În existența lui Lupșa Vodă se va întâmpla ceva neobișnuit: la o reprezentare a lui „Hamlet”, va vedea într'un grup de fete pe Lius Magheru, o elevă tot de cl. 4-a.

Elvira Zamfirescu: „DIN POTIRUL CU RUBINE”

Editura autoarei. București

O poezie a amintirilor, a melancoliilor și a regretelor, — așa se prezintă — în volumul „Din potirul cu rubine” — poezia d-rei Elvira Zamfirescu. În configurația poemală a construcției, Elvira Zamfirescu descrie — reductibil — un

O dragoste neîmpărtășită, pentru că Lius Magheru era, într'un fel, întreținuta lui Poenaru, inspector la C.F.R. și corupător de minore, — o veste dureroasă: moartea lui Adrian Umbră — și Lupșa se pierde într'un vis cu ape mari. Lupșa Vodă a fost descoperit, mort, înzăpezit — la Nord de Lujeni.

Amintirea lui Lupșa Vodă — cenușă... Destinul unui licean, care poate fi al oricărui. Recomandăm romanul lui Mircea Streinul, „Clubul bufnițelor”, pentru a înțelege drama unei generații neînțelese.

motiv ultracunoscut, apodictic în abrogarea personalității. Aptitudinea — aproximativ autobiografică — din poezia pe care Elvira Zamfirescu o modelează „Din potirul cu rubine” (Continuare în pag. 3-a)

URANIA:

Filmul pe care lumea întreagă îl așteaptă cu emoție și curiozitate

Cel mai mare film de junglă peste mil și mil de animale sălbatice

"MAGIA JUNGLEI"

Un spectacol ne mai văzută, uluitor, captivant
ADMIS PENTRU TINERET
JURNAL DE RĂZBOI DE PE FRONTUL DE EST

Informațiuni

În anul 1841, Adolphe Sax din orașul belgian Dinant a creiat primul saxofon. Compozitorul francez Hector Berlioz, văzând noul instrument, a dăruit lui Sax pentru perfecționarea invenției cei 20.000 franci primiți de la Paganini pentru poemul său simfonic „Harold în Italia”. Mulți au încercat să imite creația lui Sax, care a fost nevoit, din cauza aceasta, să ducă procese înverșunate. Mai târziu Sax a fost numit profesor la Conservatorul din Paris. Saxofonul a devenit un instrument al orchestrelor militare franceze, iar în ultimii ani este întrebuințat chiar în muzica militară germană. În 1937, s'a ridicat inventatorului Sax un monument în orașul său natal. Există o serie de anecdote, care dovedesc popularitatea saxofonului și a inventatorului. Așa de pildă, Adolphe

Sax, întorcându-se dintr'o călătorie din Spania, a fost întrebat: „Ați vorbit spaniola la Madrid?” — „Nu, pentru că nu cunosc această limbă”. — Atunci ați vorbit franceza? — „Nu, nu se prea vorbește în Spania”. — „Dar cum v'ați înțeles cu oamenii?” — „Prin saxofon desigur” — răspunse Sax, mândru. Totuși creatorul n'a bănuț succesul adevărat, pe care l-a dobândit saxofonul său, care astăzi ca „instrument jazz” nu lipsește din nici o mare orchestră de dans.

IMPRUMUTUL REINTREGIRII pe lângă câștigul material aduce și unul moral!

Colțul vesel

Recunoștință

— Ți-a plăcut prânzul pregătit de mine?
— Sigur! Îndeosebi m-a plăcut berea și țigara!

Ce este

— Ce este un creditor, Puiușorule?
— Creditor este un om, căruia îi spun când vine la noi că, tătucul nu-i acasă.

Confirmare

— Cafeaua e o otrăvă lentă, afirmă domnul Știțot.
— Da și îndeosebi foarte lentă, pe mine mă otrăvește de 40 ani, confirmă un scriitor.

Amiciție

— Domnule perceptor, n'am putea încheia un pact de amiciție între noi?
— Scoate banii, domnule contribuabil, apoi vom vedea.

Interviul dintr'o mafala

— Și unde vi s'a legănat leagănul?
— Lângă sobă...

VIZITAȚI
COFETĂRIA BOIAN
în noul local din str. gen. Berthelot 4. Zilnic diferite prăjituri, ciocolată — aperitive reci proaspete — lichioruri și băuturi.

Apel

Sindicatul cultivatorilor de sfeclă de zahăr din Arad-Banat, invită pe toți cultivatorii membri de a-și anunța pretențiunile de melas ce vor să obțină, în scris sau verbal, la sediul Sindicatului din Arad, Bulev. Reg. Ferdinand No. 41, până cel mai târziu finea lunii Noembrie. Anunțările ulterioare nu se vor lua în considerare. Odată cu anunțările cantităților la care reflectează, cultivatorii vor indica și cantitatea de sfeclă de zahăr, ce vor livra fabricii sau care a fost livrată. Fiecare cultivator poate ceree 2 la sută din cantitatea de sfeclă furnizată să o primească sub formă de melas. Prețul melasului este cu 50 procente mai scump ca prețul sfeclei. Despre aprobarea cantităților cultivatorii vor fi avizați la timp. Melasul preluat trebuie folosit exclusiv la hrana vitelor.

Sindicatul cultivatorilor de sfeclă de zahăr din Arad-Banat

Ați semnat la
Împrumutul Reîntregirii?

COLȚUL LITERAR

Rândunică

Acolo unde cerul e veșnic cald, senin
Te chiamă doru-acuma. Tu aripile întinzi
Și într'o clipă numai văzduhul îl cuprinzi,
Căci pentru tine drumul e de speranțe plin.

Cu ochii împinși de doruri în urma ta privesc.
Mi-e sufletul ca iarna, și trist și obosit.
Văd doar conturu-ți negru de nouri înghițit
Și aripile tale spre orizont cum cresc.

Cu tine rândunică acum aș vrea să vin.
Să fiu și eu odată în țara mea de dor,
În care râul poartă pe undele lui flori
Și să privesc odată spre ceru-eterne senin.

Piciorul meu s'atingă pământul egiptean
Și să trăiesc o viață de vis și de tăceri;
Din țara mea nici vești și nici amintiri nu cer.
Aș vrea să plec cu tine în fiecare an.

Dar iată într'o clipă din ochi eu te-am pierdut.
Cu glasul biruinții din depărtări mă chemi.
Rămân. O iarnă tristă n'al timpului refren
Se va întinde albă pe sufletu-mi tăcut.

Verona Brateș

DAR

Anel

Din cer eu ți-am cules o stea mică
Și viu în muguri cruzi ca să-ți fac dar,
În suflet doruri albe se ridică
Să soarbă din a dragostii pahar.

Sărutul cel din'ai te înșoară...
Și tremuri toată de-a iubirii har,
Când sângele pe buze dă să înșoară
Ca o credință albă pe altar...

ALEX. S. JEBELEANU

Vremuri trecute...

O, vremuri trecute ce n'o să mai vie,
O, viața ferice și fără necaz,
O, vremuri de pace și nu de urgie,
Vremuri de cântec și haz.

Vați dus cum țărî e un pai
De-o apă ce curge la vale;
S'au dus vremuri bune... e „vai”...
Azi lumii întregi sunt în cale.

O, Doamne, fi-voi eu iară,
O clipă din nou fericit;
Sau la viața amară
Eu pe pământ sunt osândit?

LIVIU EUG. BALASOIU

Colaborarea cu industria ceramică Germană

Berlin, 17 (UTA) După efectuarea Uniunii tuturor așezămintelor industriale care se ocupau cu ceramică și neorganizate până în prezent, într'o grupă numită „Industria Ceramică” au fost întreprinse atât de grupurile române cât și cele germane, cercetări în gătura cu configurația viitoare a acestei nobile industrii, pentru a fi facilitate importurile unor astfel de articole Germana, care nu pot fi cuate în România.

Lupte de stradă într'o localitate sovietică. (P.K. Ob.)

RESTAURANTUL „VULTURUL NEGRU” GRĂDIȘTE.
STR. BUCIUMULUI N-ru 1
Local familiar, grătar special în zile cu carne, muzică de primul rang, dans. Prețuri moderate.

Trupa de balet german Rhenan la Arad

Joi seara publicul arădan a avut prilejul să admire arta desăvârșită a coreografei germane, prin interpretarea baletului Rhenan, care în cadrul turneului său a vizitat și Aradul.

Precizia și gustul ales sunt caracteristicile principale și cari au cucerit din primele clipe publicul pentru a-l delecta apoi cu un program amplu, în care succedau scenele pur coreografice cu cele hazlii.

De exemplu, ultimul număr al programului, intitulat „Excursie familiară în 1900”, a reușit să redea numai prin dans și mimică o scenă comică, reușind pe deplin să ex-

prime într'un mod atât de desăvârșit încât nici cu cuvinte nu s'ar fi reușit mai bine.

Publicul a aplaudat frenetic unele scene cerând cu insistență repetarea unor dansuri, pe cari artiștii au satisfăcut cu toate că erau unele din ire cele mai grele dansuri.

Numai prin **IMPRUMUTUL REINTREGIRII** se poate reface ceea ce barbaria a distrus!

Note muzicale! Românești, Clasice și străine în mare asortiment la

„LIBRO”

Proprietar: **MERA PAULA**
Librărie și Papetărie
ARAD
Bul. Regina Maria No. 12

Infanteria germană trece la atac împotriva pozițiilor inamice (P.K. Ob.)

Elvira Zamfirescu: „DIN POTIRUL CU RUBINE”

(Urmare din pag. 1-a)

„...mulcomește un dor al ti-
ESTI și al întomnărilor.
—m trece vremea, Cria!
stetile cum vin
RAultimul meu vis...
cât de crud abis
fi 'ntre noi de-acum!...”

pag. 47

Elvira Zamfirescu e în căutarea
mnifică dealtfel, a — moti-
discrețional, dirijând (cu dis-
mânt personal) o suavă epis-
a conglomeratului poetic.
florile albastre pe câmpie
st sărut de toamnă 'ndoliată...
a din urmă (i-am cules-o ție
amintească dragostea uitată...”

P.
scumpărarea jertfei, pentru că
poezie înseamnă — în sinc —
tă, reține atenția poetei:
ochii cititorilor, mai bine
duioșării lacrimă o vreau

Și astfel „din potirul cu rubine”
Licoarea nemuririi am s'o beau!”

p. 83

Versurile Elvirei Zamfirescu plac.
În atmosfera pregătită de anumite
atenții, dintre cari unele ar putea
lipsi cu folos, Elvira Zamfirescu
mărturisește — calm și frumos —
iubiri triste din anii adolescenței,
risipite într'un internat cu fete mul-
te și doruri. Ne regăsim — în ace-
ste pagini mângiate de visări — în
proprie răstignire de ideal comun
și sărac, tânjind după vremurile în
cari poezia era o simplă distracție
de clasă, pentru a diversifica plic-
titoarea monotonie a lecțiilor de
algebră sau naturale.

Cartea prietenei mele, Elvira Zam-
firescu, n'are nevoie de reclamă...
Pentru sângerarea din pagini și
pentru gândul care animează pe
Elvira Zamfirescu, metania însem-
nărilor de-aci, — recunoștință...

Mihai Horodnic: „HAIDUCII”

...să în trei tablouri. Cu o scrisoare a lui Vasile I
Posteucă și răspunsul lui I. E. Torouțiu. 74 pagini
Prefață lei 30. „Bucovina”-București.

Mihai Horodnic — așa cum se
din schița biografică dela in-
tul cărții, pe care n'o semnea-
Vasile I. Posteucă, deși o re-
că în scrisoarea adresată d-lui
Ilie E. Torouțiu — a fost un
bine talentat, mort în primă-
vieții. Născut la 25 Iulie 1907,
satul Bileca, din județul Rădăuți,
Mihai Horodnic a urmat — în sa-
nata — școala primară, desă-
șindu-și studiile la liceul „Endo-
Hurmuzachi” din Rădăuți. Ac-
tatea literară o începe la revi-
„Mugurul”, pe care o scotea o
de entuziaști elevi, conti-
nd-o în revista școlărească „Mu-
” pe care — ajutat de alții —

o editează Mihai Horodnic. În pa-
ginile acestor reviste s'a revărsat
gândul frumos al tânărului Mihai
Horodnic, expus în versuri bolna-
ve de limpiditate.

Mihai Horodnic a scris câteva lu-
crări bune, dintre cari numai piesa
„Haiducii” s'a păstrat în întregime
și care a văzut lumina tiparului,
prin osteneala poetului Vasile I.
Posteucă și bunăvoința d. prof. I.
E. Torouțiu. O altă piesă a lui Ho-
rodnic, „File de poveste”, s'a pier-
dut în afară de câteva fragmente,
cari au fost publicate — alături de
câteva cicluri de poezii — în volu-
mul antologic: Mihai Horodnic,
„File de poveste”, apărut în anul
1936, la Cernăuți.

Mijloacele care se pun în calea ajutorării Rusiei

...timp ce pe frontul de Est pră-
vea Rusiei continuă cu o repezi-
ce, din ce în ce mai mare, An-
și America, se străduiesc să
un sprijin cât mai urgent a-
ui aliat. Dar asistența Rusiei
stăruie o problemă foarte gravă,
deosebit de dificilă. Chiar dacă puterea
de producție a industriei de arma-
nt americane, ar fi suficientă
să satisfacă, în același timp
marile cereri engleze și preten-
Moscowei, armatele sovietice
n'ar putea găsi în aceste întâ-
de armament, un sprijin veri-
și eficace. Căile de transport,
ar cele accesibile, sunt mult prea
și foarte grele.

cu ajutorul celor mai puternice
spărgătoare de ghiță. În afară de
asta traseul său normal durează 29
de zile.

A doua cale înconjoară Capul Bu-
nei Speranțe, spre Golful Persic și
necesită 41 zile de navigație. O ca-
le ferată de 1500 km. traversează
Iranul și duce la Marea Caspică, un
de materialul trebuie să fie trans-
bordat și transportat pe vase mici
spre Astrakan, care se află deja în
raza de acțiune a aviației germa-
ne. Acest drum, ca să fie parcurs,
necesită dar, cel puțin două luni.

A treia cale, care ni se prezintă,
este ruta maritimă de 20 de zile,
spre Vladivostok, unde materialul,
înainte de a ajunge pe front, tre-
buie să ia drumul lung și de puțin
folos, al Siberiei. Ceeace ar putea
ajunge acolo, din acest material, or
fi, fără îndoială necesar Siberiei
Orientale însăși.

Se vede deci, că dat fiind ca-
dența cu care se precipită prăbuși-
rea rusească, ajutorarea Sovietelor
nu este decât o frumoasă formulă.

Mort în vârstă numai de 19 ani,
în ziua de 4 Septembrie 1926, Mi-
hai Horodnic n'a putut să-și mani-
feste toată plinătatea talentului său,
dar a reușit să dovedească posibili-
tăți de mare scriitor.

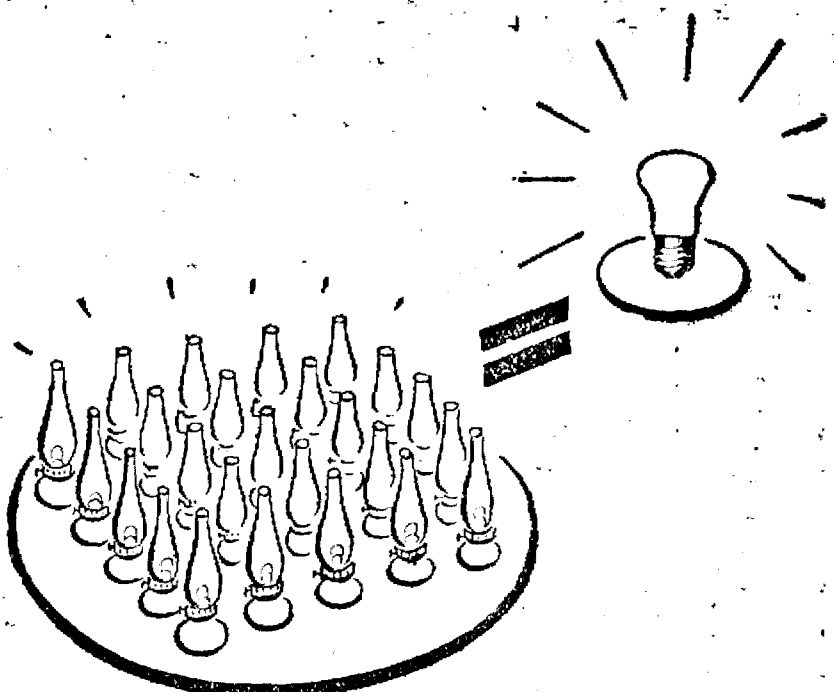
Di Vasile I. Posteucă remarcă
în scrisoarea adresată d-lui I. E.
Torouțiu, la 6 Februarie 1937, că „e
ceva de viziune în „Haiducii”. În
limp ce la 1926 (data când a fost
scrisă piesa, n. n.) erau „en vogue”
„rădăcinile pătrate” și golițiunile
argheziene, Horodnic încerca să ri-
posteze cu povestea țărâniei noas-
tre. Vizionar în măsura în care
din ce în ce mai mult literatura în-
cepe să se împartă în românească
și jidovească, Horodnic purta pe
umeri viziunea vremurilor, cari cer
din nou Căpitani și mistici de con-
servare a neamurilor pe linia des-
tinurilor, așa cum i-a scris Dum-
nezeu în cartea cea mare.”

„Haiducii” lui Horodnic n'au ni-
mic comun cu piesele fabricate
pentru a fi jucate fastuos și — po-
ate — de aceea lipsesc sforătoare-
le declamații. La Mihai Horodnic
totul e liniștit, românesc. Motivul
piesei e împletit din ura, pe care o
are haiducul Toma pentru Șoiman
Căpitanul. Pentru haiduci, în afa-
ră de Cetină, ura lui Toma față de
Șoiman, care le era căpitan și că-
ruia acelaș Toma, cu ani în urmă
ii jurase credință, când intrase în
ceata lui, era inexplicabilă. Între
Șoiman și Toma, însă, exista o di-
versitate de convingeri. Intrat în
ceata haiducească a lui Șoiman, To-
ma urmărea numai să îndeplinească
o răzbunare: să-l omoare. Ex-
plicația vine în scena VIII din ta-
bloul II: Șoiman a iubit o femeie,
din a căror dragoste nefericită s'a
zămislit un copil, Brumărel, care
creștea laolaltă cu haiducii. Femeia
aceasta însă era nevasta lui
Toma, căci acesta silise — cu ame-
nintări — pe părintii fetei, ca să i-o
dea. Ea însă, nevasta lui Toma, iu-
bea pe Șoiman. Nu e greu de în-
chipuit că, Toma va prinde firul
acestei iubiri fără speranță și-și va
omori nevasta. Fructul dragostei
dintre Șoiman și nevasta lui Toma,
Brumărel, avea trei ani... Toma
avea de răzbanat o iubire. După
ce va fi încurcat toate mijloacele.
1) defectiunea cetii de haiduci și
2) trădarea, Toma va recurge la o
mişelie: va ataca pe Șoiman pela
spate. Toma va cădea, însă pedepsit
de Șoiman, căpitanul pe care l-a
făjunghiat mișelește.

Pentru Mihai Horodnic, aminti-
rea și lacrima noastră — ca o tar-
divă recunoaștere a unei plecări în
legendă...

PETRE A. BUTUCEA

CUMPARĂM
Giuvericale din pla-
tină, aur și argint,
tacâmuri și articole
decorative de
argint și bronz
IDANOVICIU & HARTMANN
ARAD, Palatul Muzicilor

25 LĂMPI CU PETROL

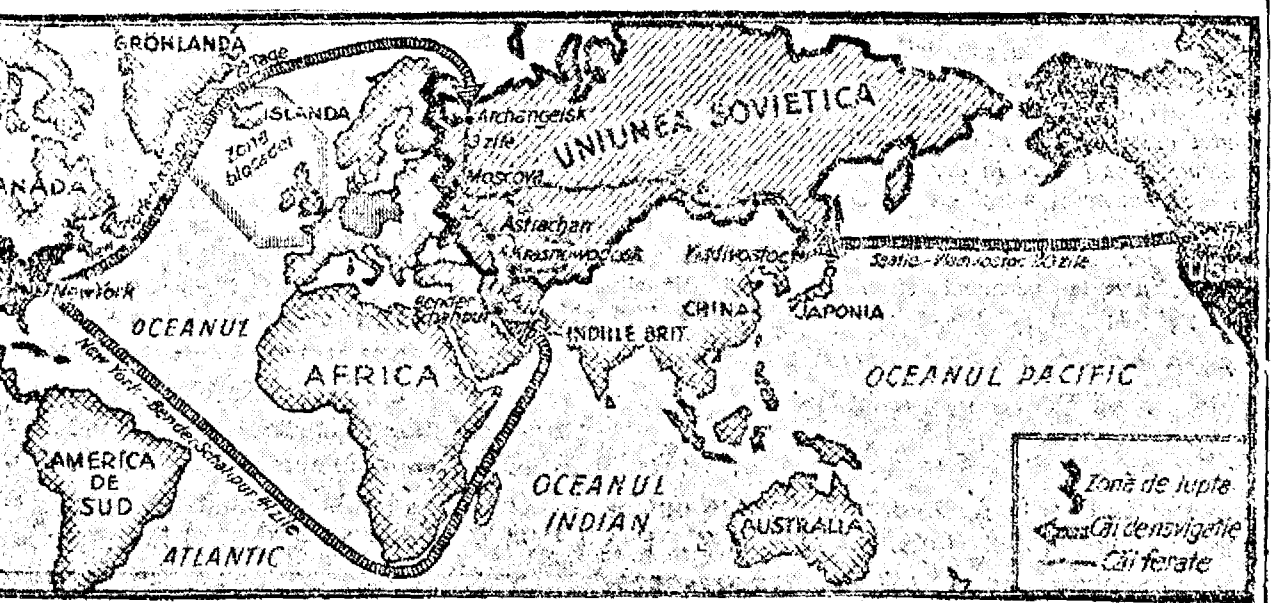
...ar trebui să ardă deodată, pentru a obține lumina ce o
dă un singur bec TUNGSRAM KRYPTON. Dar lumina modernă
Krypton nu este numai abundentă, ci și de o culoare alb-
argintie deosebit de plăcută și sănătoasă pentru ochi.
Și toate acestea la un consum de curent foarte redus,
grație gazului nobil KRYPTON, cu care sunt umplute.

TUNGSRAM KRYPTON

Alcoolul sporește cantitatea de vitamină A din sânge

Un savant a observat că
după consumarea de alcool
timpul necesar pentru adap-
tarea ochilor la întuneric este
cu mult mai scurt decât
cel obișnuit. Aceasta se ex-
plică prin aceea că sângele
conține mai multă vitamină
A care joacă un rol impor-
tant pentru vederea în în-
tuneric. Acum se fac expe-
riențe cu 10 persoane contro-
lându-se conținutul de vita-
mină A a sângelui înainte și

după consumul unei canti-
tăți obișnuite de alcool (pă-
nă la 600 centilitri). S'a ară-
tat că 4 ore după luarea pri-
mei cantități de alcool, con-
ținutul de vitamină A al
sângelui se ridică într'ade-
văr în medie cu circa 7%,
ceace înseamnă că prin ac-
țiunea alcoolului se mobili-
zează vitamina A din diferite
locuri de acumulare din
corp.

Infanteriștii
germani
atacă un tren
sovietic de
mărfuri pe
linia Smolensk-
Moscova
(D.K. Ob.)

„Uzinele Stalin” din Rostow

Armatele germane și aliate se apropie cu pași repezi de orașul Rostow. După ultimele știri a fost ajuns orașul Mariopol dela Marea de Azov, care se găsește la circa 200 km. de Rostow. În Rostow se găsește însă una dintre cele mai mari uzine, mândria cunoscutului plan cincinal sovietic, „Uzina Stalin”, care trebuia încă dela început să constituie una dintre cele mai mari realizări ale „Paradisului muncitorilor și țărănilor” sub auspiciile „In-tourist”-ului.

„Cea mai mare fabrică europeană de mașini agricole” a fost terminată în 1930, sub conducerea inginerilor-construcitori americani și pe atunci aparținea grupului de 518 fabrici care erau menite să construiască fundamentul socialismului. Specialitatea uzinei era fabricarea mașinelor de treerat și secerat combinate a căror întrebuințare pe ogoarele imense ale URSS apărea cu totul logică.

Inițierea și funcționarea acestei uzine constituie unul dintre cele mai instructive exemple ale planului economic sovietic. Deoarece construcția a fost realizată cu ajutorul atât de disprețuitei străinătăți capitaliste, dificultățile au început să apară nenumărate. Fabrica a fost așezată în stepile întinse ale Donului deoarece mașinele combinate de treerat și secerat își găseau aici cea mai nimerită întrebuințare. Întrucât nu se găseau lucrători calificați, țărăni din împrejurimi au fost constrânși să-și câștige pâinea ca muncitori în noua fabrică, lăsându-și în paragină ogoarele lor odinioară atât de productive. Cu toate că noua întreprindere utilizează 24.000 lucrători, cari se găseau într-o neagră mizerie, nu se construieseră locuințe pentru aceste multe mii de oameni. Puținele locuințe care merită acest nume erau la dispoziția specialiștilor aduși din străinătate și a „tovarășilor conducători”. După câțiva timp însă problema locuințelor a fost rezolvată de „Fabkom” — comitetul conducător al fabricii, — prin construirea în grabă a unor barăci și prin ridicarea unor corturi pe toate locurile libere din centrul și piețele orașului. Cea mai mare parte a acestora este încă și azi locuită de muncitori. Situația în sălile de lucru era la

fel de rea. Lipseau unelte în deosebi instrumente de precizie și mașini speciale, care au fost repede stricate de acești lucrători atât de puțin pregătiți. Situația expusă nu era numai efectul dificultăților oricărui început; ea a rămas până astăzi absolut aceeași, ori unde rusul vrea să-și arate dibăcia în privința manipulării unei mașini. Fără îndoială că salarizarea insuficientă a contribuit deasemenea pentru a lua lucrătorului orice dragoste de muncă, râvnă și ambiție: venitul lui lunar abia dacă poate atinge pe acela săptămânal al unui șomer din așa zisele state capitaliste. La acestea se adaugă și incapacitatea „tovarășilor conducători”, care a făcut ca defectările mașinilor să se țină lanț, ceea ce a necesitat intervenția specialiștilor din străinătate pentru a le putea repune în funcțiune. Nu este deci de mirare că uzina își încheia în fiecare an bilanțul cu un deficit uriaș, și că se proceda mereu la cunoscutele acțiuni de „curățire” împotriva celor acuzați de acte de sabotaj, etc. Urmărea a fost că atât masa muncitorească cât și întregul personal conducător a fost într-un neconținut dute-vino, așa că niciodată nu s'a putut lucra cu adevărat.

În aceste condițiuni este de înțeles că uzina n'a funcționat niciodată cum trebuie. În ultimii ani întreaga secție mecanică și-a micșorat producția la extrem, așa că cererile agriculturii rusești au putut fi tot mai puțin satisfăcute.

„Uzina Stalin” din Rostow nu este singura care a suferit. Marea lipsă de produse industriale din Rusia de astăzi dă industriei europene pentru ani de după terminarea actualului războiu o nouă sarcină, pe care forțele industriale ale continentului vor trebui să o ia în considerare pentru ani și decenii. Pentru industria noastră și în special pentru industria românească grea se deschid astfel noi mari posibilități de lucru, care vor constitui un element de o însemnătate deosebită pentru întreaga economie a țării.

S'A PRELUNGIT termenul pentru semnarea IMPRUMUTULUI REINTREGIRII, până la 1 Decembrie a. c.

Oamenii dintr-o grupă de transmisiuni pe frontul de Est

DIRECȚIUNEA BARULUI

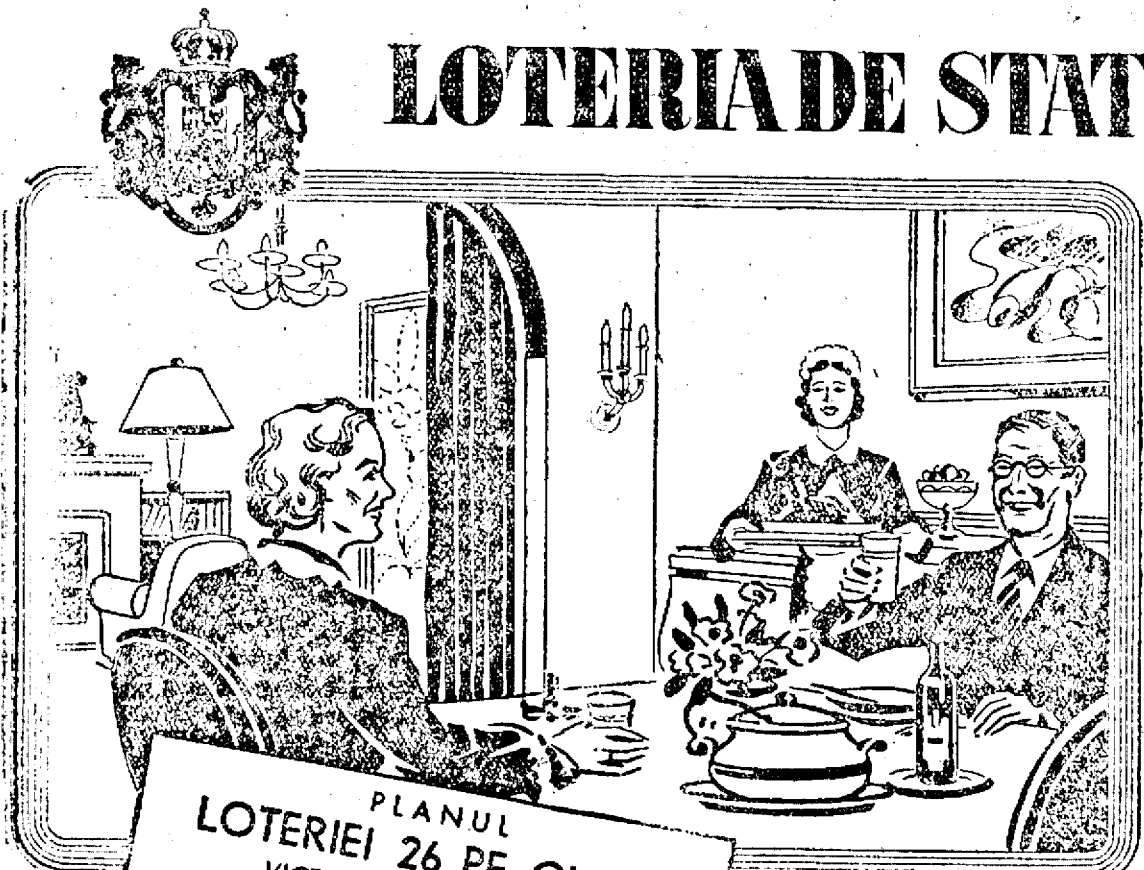
FLORIDA

FLORENCE și senzaționala dansatoare Caucaziană O L G A împreună cu alte numere de atracție complet schimbate. Se servesc imbisuri speciale înainte de începerea programului. Celebrul J A Z Z F A G H I U R A - W A G N E R.

TIP. LOVROV & Co., ARAD

BĂTRĂNEȚE FERICITĂ...

...iată dorința fiecărui om, să-și poată asigura o bătrânețe lipsită de griji. Joacă cu perseverență la Loterie în tinerețe ca și la bătrânețe și vei câștiga milioane, ca mine! * Întrați deci în joc la clasa I-a.

LOTERIA DE STAT

PLANUL LOTERIEI 26 PE CLASE „VICTORIA DELA RĂSĂRIT”
34.000 CÂȘTIGURI!
 în valoare totală de lei
222.630.000
 plus 4 premii à 1 milion și 1 de 5 milioane, întregi sau divizibile
APROXIMATIV 50% DIN LOZURI SUNT CÂȘTIGĂTOARE

ORICINE chiar și acei ce cred că au în viață nenoroc, pot câștiga la Loterie, căci norocul nu alege. Poate că azi e rândul tău la **MILIOANE**

TRAGEREA CLASEI I-a are loc la 29 și 30 NOEMBRIE 1941

NOROC! LA COLECTURA „MERCUR” BANCA GOLDSCHMIDT S. A. TRAGEREA IN LUNA NOEMBRIE

O vizită pe frontul răsăritean la „Divizia Albastră” spaniolă

Berlin, 1. (UTA). Din comunicatele referitoare la vizita ambasadurului spaniol la Berlin, făcută la „Divizia Albastră” spaniolă pe frontul răsăritean, se află că voluntarii spanioli au luat parte la luptele desfășurate la Nord de locul Ilmen, la râul Volchov. Unitățile spaniole au putut constitui un cap de pod la râul Volchov pe care l-au apărat și construit mai departe cu deosebit succes împotriva atacurilor disperate sovietice. Cu prilejul acestei vizite a ambasadurului spaniol, comandantul trupelor germane a oferit generalului spaniol Munez Grande comandantul Diviziei Albastre, Crucea de Fier acordată lui de Führer. I s'au explicat apoi ambasadurului spaniol din postul de observație al unei unități de pe front, desfășurarea operațiunilor prin întuirea direct a situației. La sfârșit s'a dus la ambulanța principală a Diviziei Albastre și a salut acolo pe toți răniții spanioli vizitându-i pe fiecare în parte, dintre cari numeroși ostași au primit Crucea de Fier, din mâna comandantului lor. Munez Grande a glorificat armata germană și pe Führerul său

Un nou tratament

Berlin, 22. (UTA). Bolile de piele, care obișnuit se manifestă printr-o inflamație a epidermei, în termeni medicali poartă numele de exeme și în popor denumirea de pecingeni. O parte din ele sunt provocate de factori externi — iritații de piele — iar multe altele sunt provocate de cauze interne, de exemplu deranjamente nutritive. Toate aceste exeme, cari nu prezintă un pericol, plictisesc pe pacient și constituie o problemă pentru medic, până când li se găsește tratamentul nimerit. Faptul că multe dintre aceste exeme sunt umede, adică spurculează, i-au făcut pe medici să creadă că în domeniul exemelor, prefacerea continuă a permeabilității pereților celulari, are mare importanță. De curând se cunoaște o substanță, numită vitamina „P” care este responsabilă de interpenetrația vaselor corpului și datorită acestei proprietăți de osmoză, s'a ajuns la concluzia că prin această vitamină, cunoscută în comerț sub numele de „Citrin Bayer”, se poate ajunge la vindecarea exemelor.

au ajuns la rezultate multumitoare, așa că se crede că multe din cazurile de exeme, provin din lipsă de vitamină „P”. În orice caz s'a putut observa că vitamina „P” luată ca medicament, cere un tratament mai îndelungat până ce se văd rezultate. Cel mai bun tratament este făcut prin injecții zilnice. Deoarece citrina — după cum spune și numele — provine din lămâie, se recomandă zilnic puțină lămâie

ATENȚIUNE! În curând se deschide biroul „Mijlocirea” Strada Robu Nr. 2.

unde găsiți toate resursele de vânzări și cumpărări de tot soiul, fără să pierdeți timp și bani. MIJLOCIREA afacerilor de comerț nu se mai face astăzi de evrei, ci de oțteni și moți, a căror dibăcie și hărnicie e cunoscută

Aceste încercări despre care informează „München Medizinische Wochenschrift” în ultimul său nu-